

BULETIN CRDT

Nr. 38, anul 2010

Ediție Specială: *Prizonierii uitați*

Ernest Vardanean

CUPRINS:

INTRODUCERE.....	2
PROFIL.....	3
BIOGRAFIE.....	3
CE A FOST: <i>“Vă rog mult de tot, salvați-mi viața și pe cea a copiilor mei ...”</i>	4
„DECLARAȚII” vs REALITĂȚI.....	6
REAȚII ALE SOCIETĂȚII CIVILE.....	6
REAȚII ALE AUTORITĂȚILOR REPUBLICII MOLDOVA	7
REAȚII ALE ALTOR STATE.....	8
APEL.....	9
NOTĂ FINALĂ.....	10

Promo - LEX

The National Endowment for Democracy
Supporting freedom around the world.

„Deschideți ziarul Dvs., în orice zi a săptămânii, și veți găsi un raport că undeva în lume cineva a fost închis, torturat sau executat pentru că opiniile sale sau religia sunt inacceptabile pentru guvernul său. Există mai multe milioane de astfel de oameni în închisori, și numărul lor este în creștere. Cititorul ziarului simte un sentiment revoltător de impotență. Totuși, în cazul în care aceste sentimente de dezgust peste tot în lume ar putea fi unite într-o acțiune comună, ceva eficace ar putea fi realizat.”

(„Prizonierii uitați” de Peter Benenson, Observer, 1961)

INTRODUCERE:

Zilele acestea, deja după mai bine de o lună de presupuse „proces de judecată”, și peste 7 luni de presupuse „investigații”, Ernest Vardanean a fost condamnat la 15 ani de privațiune de libertate, cu ispășirea pedepsei în închisoare cu regim sever.

Administrația ilegală din regiunea transnistreană a Republicii Moldova l-a reținut pe Ernest la data de 7 aprilie 2010. Jurnalistul, care pînă acum a reușit să capete respectul comunității naționale și internaționale prin profesionalismul său, a fost acuzat de spionaj și înaltă trădare în favoarea Republicii Moldova.

(Notă: bizar, paradoxal și unic este faptul că Ernest Vardanean, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în Republica Moldova, este acuzat de spionaj în favoarea Republicii Moldova. Iată de ce este necesar să specificăm ca Ernest este arestat, deținut și „judecat” de către un regim fără legitimitate, ce a obținut controlul asupra unei porțiuni din teritoriul Republicii Moldova prin intervenție și violență, inclusiv militară, încurajată și susținută din exteriorul țării.)

Reacțiile nu s-au lăsat așteptate, chiar dacă toată lumea cunoaște că în acest spațiu al Republicii Moldova, drepturile omului nu pot fi și nu sunt protejate. Nici o structură internațională și nici o organizație specializată din lume nu este în stare să monitorizeze sub toate aspectele, să promoveze sau să apere drepturile omului în Transnistria (regiunea de est a Republicii Moldova). Doar Federația Rusă, fără careva condiții de respectare a drepturilor omului sau de altă natură, susține economic, financiar, diplomatic, politic și social regimul de la Tiraspol (în mare parte cetățeni și originari din Federația Rusă).

De asemenea, trebuie menționat și faptul că Federația Rusă refuză onorarea obligațiilor sale de evacuare a trupelor și munițiilor sale de pe teritoriul Republicii Moldova, asumate în mod repetat la nivel internațional.

Așadar, Ernest risca între 12 și 20 de ani de închisoare, iar colegii, rudele și organizațiile de apărare a drepturilor omului au pornit o avalanșă de proteste, petiții, acțiuni de susținere și cereri de eliberare a jurnalistului.

În pofida tuturor eforturilor naționale și internaționale care s-au întreprins, după o perioadă îndelungată, rămîne totuși loc pentru multe semne de întrebare:

- De ce oare, după cca 20 de ani de la războiul moldo-rus din 1992, de pe Nistru, nu există nici un mecanism sau instrument de control și respect pentru drepturile și libertățile fundamentale ale omului în acest spațiu?
- Oare nimeni nu ar fi în stare să ceară și să obțină eliberarea din detenția, pe cât de absurdă, pe atât de ilegală, a lui Ernest Vardanean și a altor victime nevinovate (Ilie Cazac ar fi primul în această listă)?
- Ce va urma după „condamnarea” lui Ernest și de ce oare s-a așteptat tacit și aprobator „condamnarea” unui om cu certitudine nevinovat?
- De ce oare de fiecare dată subiectele ce țin de violarea drepturilor omului în

regiunea transnistreană sunt ignorate sau respinse sub pretextul conotației politice?

- De când oare politica exclude obligația de a proteja și respecta drepturile și libertățile fundamentale ale omului, atât de mult trâmbițate la diverse tribune naționale și internaționale, fiind consemnate în numeroase documente regionale, continentale și internaționale?
- Oare de ce nu sunt admiși la „proces” avocații selectați de familia deținutului Vardanean? Cât este de democratic, corect și nu mai vorbim legal, un astfel de „proces”?
- Oare care sunt argumentele Curții Europene pentru Drepturile Omului de a nu da curs cererii în regim prioritar?

Lista întrebărilor poate continua, însă credem că ar trebui să avem deja și unele răspunsuri. Nu de alta, dar familia sa, cei doi copii, mama și soția lui au toate motivele să primească nu doar răspunsuri, ci și garanții reale privind viața, libertatea și siguranța lor.

PROFIL:

Nume: Vardanean
Prenume: Ernest
Profesie: Jurnalist
Publicația: „Novii Reghion”
Statut curent: Prizonier politic
Data reținerii: 7 Aprilie, 2010
Acuzat de: Spionaj și înaltă trădare
De către: un regim neconstituțional, ilegal

BIOGRAFIE:

Ernest Vardanean s-a născut în 1980 în orașul Gyumri, Armenia. Familia acestuia s-a mutat în Republica Moldova în 1988, în urma cutremurului din Spitak.

În 2002 Ernest absolvete Facultatea de Relații Internaționale a Universității de Stat din Moldova și obține titlul de politolog.

În 2005 a candidat pentru Sovietul Suprem (Parlamentul local) din regiunea transnistreană, însă fără succes.

Este unul din fondatorii Uniunii Armenilor din regiunea transnistreană și membru al Consiliului de conducere al acestei organizații.

Lucrează pentru Agenția rusă de știri *Novii Reghion* în Tiraspol, ocazional scrie pentru *Europa Liberă*, iar în 2009 începe să lucreze și pentru Ziarul *Puls* din Chișinău.

Moldova, Ernest devine cunoscut datorită criticilor aduse la adresa administrației regiunii transnistrene precum și unor subiecte de interes public.

Este căsătorit cu Irina Vardanean, tată a 2 copii. Fiul lui Ernest are vârsta de 6 ani, iar fiica 9 luni.

La 7 Aprilie 2010, Ernest este reținut și „acuzat de spionaj și înaltă trădare în favoarea Republicii Moldova”.

La 16 decembrie 2010, Ernest a fost condamnat la 15 ani de închisoare cu regim sever.

CE A FOST: *“Vă rog mult de tot, salvați-mi viața și pe cea a copiilor mei ...”*

La 7 aprilie, un grup de agenți înarmați ai presupusului “Minister al Securității din regiunea Transnistreană” (“MGB”, succesorul “KGB”-ului sovietic în acest spațiu) l-a reținut pe Ernest chiar lângă propria casă, potrivit unor surse media locale. Mai târziu, peste câteva zile, Irinei Vardanian, i s-a comunicat că soțul ei este acuzat de spionaj și înaltă trădare în favoarea Republicii Moldova. Conform art. 271 al presupusului Cod Penal al nerecunoscutei entități, Vardanian riscă o sentință de la 12 la 20 de ani de închisoare.

Într-o declarație de presă, Aleksandr Șcetinin, directorul general al *Novii Reghion*, menționa că în ultima perioadă Ernest era concentrat mai mult asupra politicii internaționale decât asupra problemelor din Moldova. Cu toate acestea, Șcetinin mai relatează că în urma discuției cu Irina Vardanean, a aflat că reprezentanții serviciilor secrete din regiune au percheziționat casa lui Vardanean, au confiscat computerele, echipamentele audio și video, notebook-ul jurnalistului și cardurile bancare ale familiei.

La 10 aprilie, într-o ședință închisă a unei “judecătoria” din Tiraspol, detenția preventivă a lui Vardanean a fost extinsă pentru o perioadă de 2 luni.

În scurt timp după reținere, nu s-au lăsat așteptate numeroase declarații atât în presa națională cât și în cea internațională. Nici societatea civilă și nici unii oficiali nu au rămas indiferenți. La acestea însă vom reveni mai târziu.

La 20 aprilie, avocații familiei Vardanean au depus o cerere la Curtea de la Strasbourg. Potrivit avocaților familiei Vardanean, printre actele înaintate la CEDO au fost plângerea și adresarea soției lui Ernest Vardanean.

Avocații spun că jurnalistului i s-a încălcat dreptul la libertate și securitate, precum și dreptul la libertatea de exprimare. Ei au

cerut judecătorilor de la Strasbourg să examineze de urgență cererea privind cazul lui și așteaptă un răspuns de la Curte în 6 săptămâni. Cu regret, numai două zile mai târziu, aceștia primesc un răspuns negativ cu privire la examinarea de urgență a cazului.

Imediat, la 4 mai 2010, pe internet apare adresarea lui Ernest, care solicită urgent ajutor și cheamă opinia publică să nu dea crezare unor eventuale materiale video sau scrise privind recunoașterea vinovăției sale. Ernest îndeamnă disperat să îi fie crezută nevinovăția și cel mai important, să fie garantată securitatea familiei sale. *„Vă rog mult de tot, salvați-mi viața și pe cea a copiilor mei. Mă obligă să spun că am spionat și am trădat Transnistria în favoarea Republicii Moldova. Mă lovesc periodic și mă amenință că mă vor supune unor acte de tortură care nu lasă urme. Mi-au amenințat soția și copiii”*, a spus jurnalistul, potrivit Agenției [Armenia Now](#).

Irina Vardanean susține că, în urma unor interviuri oferite, aceasta a fost atenționată să nu mai vorbească cu presa. La fel și unii jurnaliști din regiune au primit avertizări din partea administrației locale, primind recomandări despre necesitatea limitării informațiilor asupra acestui subiect.

„Nu sunt spion și nu am trădat pe nimeni, eu doar spuneam adevărul pentru a îmbunătăți viața oamenilor simpli” sunt cuvintele jurnalistului făcute publice pe pagina de internet a acestuia. (<http://ernestvardanyan.livejournal.com/>)

La 11 mai, la Televiziunea locală din regiune, apare un material video în care Vardanean, alături de persoane din „MGB”, recunoaște că a fost spion, începând cu anul 4 de studii la Universitatea de Stat din Moldova, când a fost recrutat, și că a colaborat cu Serviciul de Informații și Securitate (SIS) al Republicii Moldova.

În același material video, Vladimir Antiufeev, presupusul ministru al

presupusei „Securității de Stat”, afirma că nu are pretenții față de activitatea jurnalistică a lui Vardanean, ci doar față de activitatea criminală pe care acesta a săvârșit-o fiind cetățean al presupusei transnistrii.

Cu toate acestea, atât familia lui Ernest Vardanean cât și avocatul lor, Alexandru Postica, reprezentant Promo-LEX, susțin că acesta a fost forțat să depună mărturii false.

La 10 iunie 2010 expira termenul detenției preventive de 60 de zile. În urma unei noi ședințe de judecată, termenul de arest a fost prelungit cu încă o lună.

2 iulie 2010, are loc o noua ședință de judecată la care nu au putut participa nici avocatul și nici soția lui Ernest. Alexandru Postica, avocatul din partea Promo-LEX, a aflat despre ședință doar cu o oră înainte de începerea acesteia, de la Irina, iar decizia de a prelungi detenția cu 30 de zile le-a fost comunicată doar după terminarea ședinței, aceștia nefiind admiși din nou în sala de judecată.

Cu cât mai mult timp trece și judecata este târăgănată, cu atât mai puțină și mai puțină atenție este acordată cazului Vardanian. În ciuda acestui fapt, familia jurnalistului nu încetează să apeleze la ajutorul diferitor state și structuri internaționale. Mai mult ca atât, nu încetează nici protestele stradale sau semnarea petițiilor on-line în susținerea lui Ernest.

Pe 6 august, o presupusă „judecătorie” din Tiraspol a prelungit cu 60 de zile arestul jurnalistului Ernest Vardanean, prelungind astfel detenția sa până la o jumătate de an. Soția jurnalistului independent, arestat de milițiia transnistreană sub acuzația de spionaj, a declarat *Europei Libere* că este dezămăgită de faptul că autoritățile moldovene nu au depus eforturi pentru a-i elibera soțul. Irina Vardanean a mai spus că Ernest nu are nici acum acces la un avocat independent și că familia este „disperată”, iar ea nu a fost admisă la ședința de judecată, care a durat aproximativ 5 minute, dar a reușit să

schimbe câteva cuvinte cu soțul ei pe coridor. Ernest i-a spus că nu înțelege ce se întâmplă și că se așteaptă să fie judecat, probabil, în stare de libertate.

La 28 septembrie, Alexandru Postica (avocatul din partea Promo-LEX) expediază către CEDO încă o cerere de examinare în regim de urgență a cazului, primind la 13 octombrie, la fel ca prima dată, refuz din partea Curții.

Observăm că deocamdată, promisiunile misiunilor diplomatice internaționale și a autorităților constituționale din Moldova rămân promisiuni. Interesul jurnaliștilor față de acest subiect și față de soarta colegului lor, de asemenea, scade. Astfel, urmează o pauză lungă, în care tot mai puțini actori iau în considerare că familia Vardanian: mama jurnalistului, soția sa și cei doi copii mici suportă consecințele unor fărădelegi absurde și speră că vehiculele valori democratice, demnitatea umană și justiția, într-un final vor triumfa.

La 6 octombrie 2010, când a expirat termenul prelungit de detenție a lui Ernest Vardanean, după 6 luni de la reținere, situația jurnalistului nu s-a schimbat, el fiind, în continuare, lipsit de libertate, fără a i se respecta dreptul la apărare sau alte drepturi fundamentale.

Soția lui Ernest Vardanean, Irina, a declarat postului de radio *Europa Liberă* că nu se știe care sunt acuzațiile, cum sunt formulate și ce pedeapsă se cere. Odată cu trimiterea dosarului în „judecată”, Irina Vardanean a spus că nu-și mai face iluzii să -și vadă soțul eliberat: *„Toate speranțele că această comedie se va termina și că Ernest va reveni acasă s-au spulberat. Soțul meu va ajunge în fața instanței și se pare că autoritățile de la Tiraspol își vor duce la bun sfârșit planul. Din păcate, nu știu ce se mai poate face pentru el. Nu are nici avocat care să-l reprezinte în instanță, cel delegat din oficiu este numit de autoritățile transnistrene și, desigur, va fi de partea anchetatorilor”*.

După 7 luni de investigații, totuși, începe procesul. Astfel, între 5 și 22 noiembrie au avut loc 4 ședințe de judecată. Potrivit avocatului Alexandru Postica,

reprezentant al Asociației Promo-LEX, au citați în instanță circa 30 de martori.

Nimeni nu cunoaște cine sunt aceștia, deoarece ședințele sunt închise, conform unei decizii emise de „judecătoria” A. Mamei.

Irinei Vardanean, nu i s-a permis să-și vadă soțul. Alexandru Postica spune că

avocatul care se ocupă de cazul lui Ernest o anunță doar cu o zi înainte despre o nouă ședință de judecată.

La 16 decembrie, așa-zisa Judecătoria Supremă de la Tiraspol “l-a recunoscut” pe Ernest vinovat de spionaj și înaltă trădare pentru Republica Moldova și a fost condamnat la 15 ani de privațiune de libertate cu regim sever.

„DECLARAȚII” vs REALITĂȚI

Din prima zi a detenției și pînă astăzi încercările de a ajuta Familia Vardanean nu au încetat, solidarizându-se cu ei diverse organizații și personalități. Cu timpul, declarațiile oficialilor din țară și de peste hotare s-au redus sau mai bine spus deja lipsesc. Familia și avocații se întrebă dacă nu cumva acest caz, „Ernest Vardanean”, a fost „negociat”, așa cum s-au mai negociat și alte cazuri și situații grave din acest teritoriu în ultimii 20 ani. Nu este totuși clară această lipsă de atitudine, concertată la Tiraspol, Chișinău, Moscova și mai nou Strasbourg. Este oare vorba de potențiale noi standarde în domeniul apărării drepturilor omului?

Să ne amintim în acest context despre unele eforturi și declarații:

REAȚII ALE SOCIETĂȚII CIVILE

Asociația Promo-LEX a preluat cazul jurnalistului și pe toată perioadă investigației a asistat juridic familia Vardanean.

Avocații din Promo-LEX, implicați în reprezentarea familiei Vardanean la CtEDO și care încearcă să influențeze pozitiv soarta lui Ernest sunt: Alexandru Postica, Doina Ioana Străisteanu și Pavel Postica.

Efortul reprezentanților Promo-LEX a fost un răspuns prompt și de lungă durată. Promo-LEX a fost și continuă să fie aproape de familia Vardanean, chiar dacă administrația regiunii nu admite implicarea directă a juriștilor Promo-LEX în procedura pseudolegală pe cazul Vardanean.

Uniunea Jurnaliștilor din Moldova a semnat o declarație, prin care condamnă arestarea lui Vardanean și atenționează că această acțiune este un atentat direct la libertatea de exprimare.

Amnesty International, (drept răspuns la afișarea materialului video în care Ernest recunoaște vina), cheamă administrația de la Tiraspol să asigure excluderea declarațiilor presupusului ministru al

„Securității” precum și cele ale „acuzatului” Vardanean din procedura tuturor etapelor „procesului”.

De asemenea, organizația solicită radierea materialului video de pe site-urile web și din emisia posturilor de televiziune regionale. „Autoritățile trebuie să se asigure că mass-media e conștientă de publicarea materialelor care ar putea pune în pericol dreptul lui Ernest Vardanean de a se considera nevinovat pînă la demonstrarea vinovăției acestuia conform legii” declară Amnesty International.

Comitetul pentru Protecția Jurnaliștilor a îndemnat administrația regiunii transnistrene să elibereze imediat jurnalistul Ernest Vardanean.

Organizația pentru drepturile omului, Freedom House a semnalat cazul jurnalistului de la Tiraspol, într-un raport despre amenințările la adresa libertății presei în țările OSCE. Raportul a fost prezentat, Comisiei Helsinki din Congresul Statelor Unite, unde a fost audiată și noua reprezentantă a OSCE pentru libertatea presei, Dunja Mijatovic.

(după nenumăratele apeluri de ajutor)

REAȚII ALE AUTORITĂȚILOR REPUBLICII MOLDOVA

Președintele Interimar al R.Moldova, Mihai Ghimpu crede că arestarea lui Ernest Vardanean este o acțiune premeditată a administrației de la Tiraspol, menită să torpileze procesul de negocieri cu Chișinăul. Ghimpu a calificat arestul jurnalistului drept „un abuz” și „o încălcare gravă a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, așa cum se întâmplă de obicei în stânga Nistrului”.

Serviciul de presă al Guvernului R.Moldova a anunțat, printr-un comunicat, că situația lui Ernest Vardanean se află în atenția autorităților de la Chișinău și că se depun toate eforturile pentru eliberarea jurnalistului.

Prim-ministrul R.Moldova, Vlad Filat a discutat la telefon cu liderul separatist de la Tiraspol, Igor Smirnov despre situația celor doi arestați Ernest Vardanean și Ilie Cazac.

Vice-premierul pentru reglementarea transnistreană, Victor Osipov, plecat într-o vizită de lucru la Bruxelles și Washington, a declarat că va atrage atenția oficialilor occidentali asupra problemei drepturilor omului din regiunea transnistreană a R.Moldova și că va aborda, în mod special, cazul jurnalistului independent Ernest Vardanean. Chișinăul a solicitat eliberarea imediată și necondiționată a jurnalistului. Victor Osipov a specificat că Guvernul caută un avocat în Rusia și că acest lucru nu este atât de simplu. Vice-premierul a cerut, repetat, eliberarea lui Vardanean în cadrul întrevederii cu șeful departamentului de externe de la Tiraspol, Vladimir Iastrebciaik. Acesta, însă a avut un răspuns previzibil, afirmând că "autoritățile transnistrene nu se implică în activitatea ministerului său de forță."

SIS - Serviciul de Informații și Securitate de la Chișinău – a lansat o declarație de presă, în care califică acțiunile așa-numitului "MGB" de la Tiraspol drept insinuări și încercare de dezinformare a opiniei publice de pe ambele maluri ale

Nistrului. Tacticile represive aplicate de către „MGB” contravin normelor juridice, morale, etice și limitelor bunului simț, soldându-se cu rețineri neîntemeiate și încălcări flagrante ale drepturilor și libertăților omului în raport cu cetățenii Republicii Moldova, Ernest Vardanean și Ilie Cazacu, se menționează în declarația oficială a serviciului de informații și securitate.

Ce înseamnă cazul Vardanean pentru autoritățile Republicii Moldova? Oare posibilitățile și influența organismelor statale se reduce doar la declarații? Din cauza crizei politice din Moldova, în ultima perioadă nu au fost înregistrate eforturi sau rezultate din partea structurilor oficiale ale R.Moldova.

REAȚII ALE ALTOR STATE

Ambasadorul SUA în R.Moldova, Asif J. Chaudhry, a discutat, despre arestarea lui Ernest, cu liderul separatist Igor Smirnov, la 14 aprilie, la Tiraspol. Smirnov i-a spus diplomatului american că acest caz este „secret”. Potrivit agenției regionale Olvia-Pres: *„Ambasada Statelor Unite rămâne profund preocupată de arestare și de procedurile sub care jurnalistul este reținut de autoritățile transnistrene. Cerem cu fermitate ca în acest caz să fie respectate cu strictețe standardele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului și cele legale.”*

Misiunea UE în Moldova urmărește cu mare atenție cazul jurnalistului Ernest Vardanean și reamintesc că drepturile omului și, în mod particular libertatea de exprimare, precum și drepturile fundamentale ale deținuților trebuie respectate. Misiunea subliniază faptul că acestea includ dreptul deținuților la consiliere juridică conform propriei alegeri; dreptul de a fi prezenți sau reprezentați de către o persoană aleasă de ei la audierile privind arestul preventiv; cât și dreptul de a-și contacta familiile. Reprezentanții Misiunii UE remarcă cu profundă îngrijorare faptul că lui Ernest Vardanean i-au fost refuzate aceste drepturi de bază.

De asemenea este subliniat faptul că

detenția persoanelor fizice în baza faptului că acestea sunt considerate nedorite de către cei care exercită puterea, constituie o încălcare a drepturilor omului și că arestul preventiv ar trebui să fie permis doar în legătură cu infracțiuni specifice și concrete. În contextul interogărilor la care au fost supuși mai mulți reprezentanți ai societății civile din regiunea transnistreană, reprezentanții Misiunii UE reamintesc importanța acestui actor în dezvoltarea socio-economică a statului și subliniază că societatea civilă trebuie să lucreze în mod liber și fără frica de a fi supusă represaliilor arbitrare.

Ambasadorul Federației Ruse în Republica Moldova, Valerii Kuzmin, consideră că jurnaliștii nu trebuie să fie arestați, pentru că există alte metode de rezolvare a problemelor. Ambasadorul și-a mai exprimat speranța că autoritățile din regiune vor face mai multă lumină pe acest caz.

Reprezentanții României la Strasbourg: Traian Ungureanu și Cristian Preda au informat membrii Parlamentului European în privința întemnițării ziaristului Ernest Vardanean. Cei doi deputați români au depus pe blogurile lor o petiție de susținere a acestuia. Ungureanu a cerut Înalțului Reprezentant pentru Afaceri Externe și Șefului Misiunii Uniunii Europene la Chișinău să acționeze urgent pentru eliberarea imediată a jurnalistului întemnițat. Cristian Preda a declarat în Parlamentul European că arestarea jurnalistului Vardanean, acuzat de „înalță trădare și spionaj”, „*nu este doar absurdă, ci absolut caricaturală*”. Parlamentarul spune că arestul jurnalistului este un gest prin care autoritățile de la Tiraspol vor să intimideze Chișinăul, în condițiile în care noul guvern instalat după alegerile de anul trecut dorește o apropiere de Uniunea Europeană și rezolvarea conflictului transnistrean.

Șirul privind răspunsurile, declarațiile, petițiile on-line, protestele stradale, îl putem continua. Păcat doar, că toate aceste acțiuni nu-l pot elibera pe Ernest. Iar organismele cu putere de acțiune devin din ce în ce mai amorfe, uitând de cazul unui om nevinovat, căruia i se încalcă, în mod evident, drepturile, de

către o administrație nerecunoscută.

Realitatea constă în faptul că Ernest Vardanean și familia lui sunt actorii unui proces kafkian. Acuzat și deținut fără explicații, ținut în necunoaștere și izolat de familie, lipsit de posibilitatea de a se apăra, Ernest Vardanean este jertfa condamnată și aprioric executată.

Mama și soția lui Ernest au expediat adresări și apeluri de ajutor, pline de speranță, autorităților Republicii Moldova, a căror declarații au rămas a fi doar declarații; Federației Ruse – unul dintre puținii actori care, cu adevărat, are influență reală în regiunea dată. De asemenea, au fost expediate scrisori președintelui SUA, Barack Obama, cancelarului german, Angela Merkel, cât și premierului Marii Britanii, David Cameron.

În adresa sa, mama lui Vardanean spune că fiul ei a fost arestat în baza unor declarații false de „spionaj” în favoarea R. Moldova. Potrivit ei, Ernest nu avea acces la datele de securitate pentru că nu lucra în serviciile speciale ale R. Moldova. Aceasta mai precizează că fiul ei este supus șantajului și presiunilor psihologice, fiind lipsit de dreptul de a-și alege un avocat.

NOTĂ FINALĂ

Spre final am vrea să spunem că prizonierii uitați, așa cum este Ernest Vardanean, care doar spun „adevărul pentru a îmbunătăți viața oamenilor simpli”, ajung la un moment când au nevoie să spună alții pentru a le îmbunătăți viața. Nu e timpul să dăm mâinile jos și să renunțăm la luptă. Tenacitatea lui Ernest Vardanean trebuie să fie un exemplu, care să ne determine să renunțăm la declarațiile pompoase, care abundă în apeluri despre valori democratice și să cerem rezultat și acțiuni concrete.

Ernest Vardanean este prizonierul căruia încă nu i-a venit timpul să fie dat uitării.

Iar pentru a încheia pe o notă mai puțin pesimistă vreau să atragem atenția asupra faptului că Ernest Vardanean, fiind

după gratii a primit „Premiul Libertății”, acordat anual de ziarul „Jurnal de Chișinău”, pentru manifestare de curaj și consecvență în promovarea valorilor democrației și ale statului de drept.

Merită să menționăm faptul că pe parcursul celor 8 luni, deja de câteva ori au fost observate materiale în presa națională, precum că jurnalistul nu ar mai fi în viață, lucruri care din păcate nu au determinat autoritățile Republicii Moldova să întreprindă acțiuni mai ferme și eficiente,... din păcate. Nici Curtea Europeană nu a fost mai sensibilă la situația familiei lui Ernest Vardanean.

Drepturile Omului sunt, probabil, mai ușor de apărat din birourile diverșilor funcționari care de multe ori pot influența soarta oamenilor, însă, din varii motive, evită să o facă.

Vin sărbătorile de iarnă și marea majoritate a celor care l-ar fi putut ajuta pe Ernest și familia lui, vor merge în vacanță împreună cu toți membrii familiilor lor. Și familia Vardanean și-ar dori o vacanță alături de fiul, tatăl și soțul Ernest. Cine îl poate ajuta? ... sau poate mai bine să întrebăm cine vrea să îl ajute?

VA URMA...

APEL

Pornind de la principiile și valorile democratice, bazate pe respectul și demnitatea umană, promovate și prevăzute în documente internaționale, precum Declarația Universală a Drepturilor Omului și Convenția Europeană privind Drepturile și Libertățile Fundamentale ale Omului;

Ținând cont atât de prevederile Constituției și legislației Republicii Moldova cât și de obligația pozitivă a Statului Republica Moldova de a-i apăra și de a le garanta, fără discriminare, tuturor cetățenilor săi drepturile, libertățile și interesele constituționale;

Având în vedere faptul că la 7 aprilie 2010 jurnalistul Ernest Vardanean a fost practic răpit de structurile ilegale și anticonstituționale din Tiraspol, iar la 16 decembrie presupusa instanță de judecată din Tiraspol l-a condamnat la 15 ani de închisoare cu regim sever;

Luând act de faptul că pe parcursul presupusului „proces” nu i-au fost respectate drepturile fundamentale, fiind interzise întreprinderile prizonierului Vardanean cu rudele și avocații, precum și prezența lor la „proces”;

Constatând insuficiența eforturilor autorităților constituționale în vederea protecției cetățeanului Ernest Vardanean și a familiei sale;

Considerând „sentința” pseudo judecătorei supreme, din regiunea transnistreană a Republicii Moldova, din 16 decembrie 2010, drept nou atac asupra drepturilor omului;

Reafirmând cerințele către Federația Rusă și Republica Moldova, expuse în REZOLUȚIA Târgului de Parteneriat European pentru Organizațiile Societății Civile din Moldova, cu privire la situația lui Ilie Cazac și Ernest Vardanean, din 16 iunie 2010;

Fiind îngrijorați de soarta lui Ernest Vardanean, Ilie Cazacu dar și a altor persoane aflate în detenția administrației de la Tiraspol;

Reamintind autorităților Republicii Moldova și celor ale Federației Ruse că sunt singurele responsabile pentru situația și evoluția drepturilor omului în regiunea transnistreană;

C E R E M :**Autorităților constituționale ale Republicii Moldova și Guvernului Federației Ruse, în mod repetat:**

- Să creeze imediat o comisie de experți independenți pentru a vizita și inspecta condițiile în care sunt deținuți și tratați Ernest Vardanean, Ilie Cazacu și alte persoane aflate în închisorile din regiune;
- Să contribuie imediat și necondiționat la eliberarea lui Ernest Vardanean și Ilie Cazacu;
- Să oprească imediat orice ajutor financiar, economic sau de altă natură, acordat regimului de la Tiraspol, condiționându-l cu respectarea drepturilor omului în acest spațiu al Republicii Moldova;
- Să întreprindă în regim de urgență toate eforturile necesare, aflate la dispoziția lor, pentru a demonstra că absolut tuturor persoanelor aflate în "custodia" administrației din Tiraspol, le sunt asigurate și respectate drepturile și că nu sunt supuși actelor de tortură și tratament inuman;
- Să condiționeze suportul financiar, economic și social cu respectarea drepturilor tuturor locuitorilor regiunii transnistrene;
- Să contribuie la eliberarea imediată și necondiționată a lui Ernest Vardanean și Ilie Cazacu;

Reprezentanților administrației de la Tiraspol:

- Să nu aplice tortura, să nu admită tratamentul inuman și degradant împotriva persoanelor reținute sau deținute în închisori, secții ale miliției sau în orice alt loc de detenție;
- Să le respecte drepturile procedurale (la avocat, la întrevederi, la asistență medicală etc.) tuturor persoanelor aflate în detenție;
- Să admită imediat și necondiționat o comisie de experți pentru a examina starea de sănătate și condițiile de detenție ale lui Ernest Vardanean și Ilie Cazac.

Autorităților Republicii Ucraina

- Să introducă interdicția de intrare pe teritoriul Ucrainei, pentru persoanele care administrează regiunea transnistreană și membrii familiilor lor, lista fiind coordonată cu autoritățile constituționale ale Republicii Moldova;

Comunității internaționale (Statelor, structurilor, instituțiilor și organizațiilor):

- Să intensifice dialogul cu autoritățile Republicii Moldova și administrația Tiraspolului pentru eliberarea imediată a lui Ernest Vardanean;
- Să anuleze moratoriul asupra interdicției de călătorie în statele UE pentru toate persoanele care dețin controlul asupra regiunii transnistrene, pînă la soluționarea cazului lui Ernest;
- Să atenționeze Republica Moldova privind necesitatea implementării prevederilor Convenției Europene pentru Drepturile Omului;
- Să blocheze conturile bancare ale persoanelor ce dețin control asupra regiunii din stînga Nistrului;
- Să lobeze autoritățile Ucrainei în scopul introducerii interdicției de deplasare a „oficialilor” transnistreni pe teritoriul țării lor.

Îndemnăm OSCE:

- Să ceară eliberarea imediată și necondiționată a lui Ernest Vardanean;
- Să intensifice eforturile și să obțină rezultate în vederea garantării drepturilor omului în regiunea transnistreană a Republicii Moldova;

Îndemnăm Organizațiile Neguvernamentale Naționale și Internaționale:

- Să întreprindă acțiuni de sensibilizare a opiniei publice la nivel național și internațional, întru soluționarea, în regim de urgență, a cazului Vardanean;
- Să adreseze apeluri, sau orice alt tip de mesaj, oficialilor naționali și internaționali cu privire la necesitatea asigurării dreptului la libertate și securitate pentru Ernest Vardanean, Ilie Cazacu și membrii familiilor lor.